

[Statsministeren.]

også om at gøre vore erhverv konkurrence-dygtige over for den øgede import, som givetvis vil vise sig, efterhånden som de nugældende forhindringer for en samhandel mellem deltagerlandene brydes ned.

Det blev også i åbningstalen sagt, at vi ad lovgivningens vej må søge at styrke vort erhvervsliv, så det i højere grad kan gøre sig gældende på andre markeder end det hjemlige. Det kan vel i denne forbindelse ikke være urimeligt at spørge de ærede ordførere, hvad man egentlig mener regeringen har forsømt i denne henseende. Hvis man inden for oppositionen har en bestemt mening herom, vil det ikke alene være af interesse for regeringen, men navnlig også for vort erhvervsliv, hvis man benytter den lejlighed, som åbningstalen giver, til at gøre opmærksom herpå.

Det er rigtigt, at den stærke tekniske udvikling, som præger vor tid, vor generation, må give anledning til alvorlig overvejelse. Der er allerede flere gange fra regeringens side peget herpå, og i åbningstalen er det på ny blevet understreget, at vi må sætte stærkere ind for at kunne følge med i den tekniske udvikling, den tekniske revolution, vi befinder os foran. Det gælder såvel hele uddannelsesproblemet som de mange opgaver, vi i øvrigt må løse i fællesskab for at give erhvervslivet en sådan baggrund, at det både herhjemme og i udlandet kan konkurrere med andre erhverv. Det gælder trafik, det gælder kraftanlæg, udbygningen af vore mange og forskellige læreanstalter, de lavere som de højere, vore forskningsinstitutter og meget andet, der vil stille store økonomiske krav i de kommende år.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at det i denne henseende havde stor betydning, om vort beskatningsniveau var lavere end i en række af de lande, som vi i højere grad må samarbejde med. Det ærede medlem bør kunne finde trøst i, at det allerede nu er tilfældet. Fra 1953 til 1958 er den samlede direkte og indirekte beskatning til stat og kommune — udtrykt i procent af nationalindkomsten — i England faldet fra 34,0 til 33,3 og i Vesttyskland fra 39,8 til 39,4. Det var vist de eksempler, det ærede medlem hr. Poul Møller var så optaget af i går. I Danmark er den tilsvarende procent

steget fra 25,0 til 28,5, men den er altså stadig lavere end i de to andre lande: i England 33,3, i Vesttyskland 39,4, i Danmark 28,5, altså stadig væk lavere her. I 2 af de 6 fællesmarkedslande var den tilsvarende procent noget lavere, nemlig i Italien og i Belgien henholdsvis 22,2 og 24,7; 3 fællesmarkedslande havde derimod højere skattetryk end Danmark; i Holland var procenten således 31,4, i Frankrig 39,0, og som nævnt, i Vesttyskland 39,4. For det sjette fællesmarkedsland, Luxembourg, foreligger procenten ikke.

Det må erkendes, at i dag er der som følge af en større indsats for at udbygge forskningen, vore læreanstalter og de mange uddannelsesformer og for at skabe et moderne trafiknet anvendt en større andel af produktionsstigningen i Danmark til investeringer inden for disse områder. Det er ikke således, at staten har opkrævet hele indkomststigningen i skatter, tværtimod er en meget væsentlig del heraf blevet tilbage til borgernes frie disposition. Her kan vel også peges på en sammenhæng med de love om afskrivningsregler og investeringsfonds, der tidligere har været omtalt.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Poul Møller om, at den tekniske udvikling ville kunne danne baggrund for en stærk stigning i indkomsten og forbruget; men det mest afgørende er dog at være opmærksom på, at den tekniske udvikling særlig for et lille land som Danmark stiller krav om, at betydelige opgaver må løses i fællesskab, og at en sådan løsning er den første forudsætning for, at produktionen kan videreudvikles også på de mange områder, der kan føre til et større hjemligt forbrug.

Her vil jeg gerne betone, at regeringen tillægger det afgørende betydning — jeg tror egentlig også, at oppositionen gør det — at der særlig inden for det sidste par år er skabt en betydelig stabilitet i den økonomiske politik. Dette har naturligvis også stor betydning for det private erhvervsliv. Det er da indlysende — når vi i øvrigt skærer alle agitationsbemærkningerne fra alle sider fra — at dette har stor betydning for det danske samfund, for det private erhvervsliv, og at det er en af de væsentligste årsager til, at investeringerne er forøget så stærkt. Regeringen vil — og det håber jeg også